

DŮM LÉTEM PŘEPADLÝ II.

Noc se vaří, já ztrácím výřečnou.

Z kapot frčících aut sjíždí lajny neonového koku,
o kus dál letargik klátí netečnou tak hustě, že se
i cvrček zarazil.

Projdu s kudlou, nehodlám tu vypotit ani dvojverší.
Možná bych zařval do kanálu, kdyby tu nějaký byl.

Jenže není. Všechno se tu ke mně chová, jako bych
snad nebyl zdejší. Ani domů se nedoklepu.